

ชื่อวิทยานิพนธ์ บัณฑิตที่มีผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นางกุศล รักญาติ

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตย์ บุษงามงคล)

..... กรรมการ

(อาจารย์รัชฎะ บุปผเวส)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น และ
- 3) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 455 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ปรับปรุงจากแบบสอบถามของสุภาพร วีระาวิญญู (2538) และแบบสำรวจพฤติกรรมกล้าแสดงออก The Assertion Inventory ของ แกมบริลและรีเซ (1975) แปลและเรียบเรียงโดย ละเอียด ชูประยูร (2521) สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสมการถดถอย

ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. แบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง นักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$) รองลงมาเป็นแบบเข้มงวดกวดขัน

($\bar{x} = 2.36$) และแบบปล่อยปลະเลย ($\bar{x} = 1.58$) นักศึกษาเพศหญิงและเพศชายมีแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่เรียน ผลการเรียน และกลุ่มสาขาวิชา มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ระดับพฤติกรรมกล้าแสดงออก นักศึกษามีพฤติกรรมกล้าแสดงออกอยู่ในระดับการกระทำในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศ กลุ่มสาขาวิชา วุฒิการศึกษาสูงสุดของมารดา อาชีพหลักของบิดาและมารดา และรายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่เรียนและผลการเรียนต่างกัน มีระดับพฤติกรรมกล้าแสดงออกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ในด้านความต้องการมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้นหรือต้องการปรับปรุงตนเอง ปรากฏว่า นักศึกษามีความต้องการมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้นหรือต้องการปรับปรุงตนเอง 3 อันดับแรก คือ 1) บอกให้บุคคลในที่สาธารณะหยุดกระทำในสิ่งที่รบกวนจิตใจของท่าน 2) บอกเพื่อนหรือคนที่ทำงานด้วยว่า เขาพูดหรือกระทำบางสิ่งบางอย่างที่รบกวนจิตใจของท่าน 3) เริ่มต้นสนทนากับคนแปลกหน้า

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมกล้าแสดงออก ความไม่สบายใจหรือความวิตกกังวล และการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง อยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นปีที่เรียนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก และความไม่สบายใจหรือความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอาชีพหลักของมารดามีความสัมพันธ์เชิงลบกับการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ปัจจัยส่วนบุคคลที่สามารถเป็นตัวทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออก ได้แก่ ระดับชั้นการศึกษาสูงสุดของมารดา อาชีพหลักของมารดา และการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง

THESIS TITLE : FACTORS AFFECTING ASSERTIVE BEHAVIOR OF
UNDERGRADUATE STUDENTS, KHON KAEN UNIVERSITY

AUTHOR : MRS.KUSON RUKYAD

THESIS ADVISORY COMMITTEE :

.....*Nit Bungamongkon*..... Chairman

(Associate Professor Dr.Nit Bungamongkon)

.....*Tanya Pupphavesa*..... Member

(Mr.Tanya Pupphavesa)

ABSTRACT

This research was survey research. The purposes of this research were 1) to study students' assertive behavior 2) to study the relationship of personal factors and students' assertive behavior, and 3) to find out factors affecting assertive behavior of undergraduate students, Khon Kaen University. The sample were 455 undergraduate students from the first year through the fourth year students currently enrolled during the first semester of 1996 academic year. They were chosen by Stratified Random Sampling Technique.

Instruments in the study were the baseline questionnaire specially developed by the researcher, child rearing practice questionnaire modified from Supaporn Weeradawinyu (1995) and the Assertion Inventory by Gambrill & Richey (1975) as translated by La-ead Chuprayron (1978). Statistical Analysis were Percentage,

Mean, Standard Deviation, t-test, One-Way ANOVA, Correlation Coefficient and Multiple Regression Analysis.

The results of the study were as follows :

1. For child rearing practice, the majority was in democratic, ($\bar{x}$ =3.74) in strictly ($\bar{x}$ = 2.36) and in Laissez-faire ($\bar{x}$ =1.58) styles of rearing. Gender difference in child rearing style between male and female students was at .05 level of statistical significance. The other factors, study were not significantly related to child rearing stlye, i.e., year of study, grade point average and field.

2. For assertive behavior, most of students showed assertive behavior in moderate level. There were no significant differences in assertive behavior between students with different gender, field of study mother's educational background, parents' occupation and total income at the significant level .05. There were significant difference in assertive behavior between students with different class, and academic achievement at the .05 level.

3. For the most three specific assertive behavior which needed to be improved were 1) telling other people in public not to annoy them 2) telling friends that their behaviors bothered them 3) starting conversation with strangers.

4. The Relationship of personal factors, assertive behavior, anxiety and child rearing practice were in low level whereas year of study and anxiety showed reversed relationship with assertive behaviors ($p < .05$) respectively. Mothers' occupation showed reverse relationship with child rearing practice. ($p < .05$)

5. Personal factors, i.e., year of study, mothers' education and occupation could be significant predictors of students' assertive behavior.